

Festivaalin sarjakuvakilvan toisen palkinnon sai Etelä-Korealainen Sung Jun Kim tieteissarjallaan No Dragonfly.

Dong-A LG International Festival of Comics and Animation

Heikki Jokinen

Etelä-Korean animaatio- ja sarjakuvateollisuus on kasvanut nopeasti nykyisiin mahtaviin mittoihinsa. Maan animaatiostudiot työntävät jopa tuhat puolen tunnin tv-animaatiojaksoa vuodessa ja sarjakuvalehdet yltyvät miljoonapainoksiin. Pääkaupunki Soulissa on kolme kansainvälisen mittaan pyrkivää animaatiofestivaalia. Kävin katsastamassa niistä yhden loka-kuussa.

DIFECA eli Dong-A LG International Festival of Comics and Animation on suurelle yleisölle suunnattu tapahtuma, jota tukovat sanomalehti Dong-A Ilbo sekä suuryhtymä LG. Ilmeisen reilulla sponsorinnalla on rakennettu suuri halli Soulin huvipuistoon. Animaatio on nykyään suuri bisnes Etelä-Koreassa. Tuotanto on pääosin ulkomaisten tuotteiden alihankintatöitä. Pääkaupunki Soulissa on kuutisenkymmentä animaatiostudiota, joissa on työtilanteesta riippu-

en jopa tuhansia työntekijöitä. Etelä-Koreassa tehtyjen animaatioiden osuudeksi maailman markkinoista arvellaan tällä hetkellä noin 30 prosenttia. Liikevaihtoa alalle kertyi viime vuonna noin 660 miljoonaa markkaa.

Alkuun ulkomaalaisten käynnistämien studioiden rinnalle ja ohi ovat nousseet kotimaiset yritykset, mm. Nelson Shinin AKOM Studio. Shin myös julkaisee Animatoon-lehteä ja pyrkii nostamaan jaloilleen myös täysin kotimaisen tuotannon.

Animaatioitaan teettävät Etelä-Koreassa niin Disney kuin Klasky-Csupokin, sen Ren and Stimpy lience monille tuttu, osin Etelä-Koreassa tehty sarja. Prince Valiant -sarjaa on tehnyt Soulissa Sei Young -studio.

Disney ihastui valtavan Sun Woo -studion työhön (mm. Tiku ja Taku -animaatiot), että halusi ostaa sen koko työnpanoksen. Studio ei kuitenkaan suostunut siihen.

Sarjakuvien julkaiseminen on myös

suurta bisnestä. Vielä 70-luvulla maassa oli 20 000 sarjakuvia vuokraavaa kirjastoa, mutta nopean vaurastumisen ja vuoden 1988 olympialaisten myötä levikit nousivat nopeasti.

DIFECA jakoi 120 000 Yhdysvaltain dollarin palkinnon neljässä kategoriassa: hahmot, pilapiirrookset, animaatio ja sarjakuva. Korealaisarjakuvat näyttävät eurooppalaiseen silmääni hyvin samantyyppisiltä kuin japanilaisetkin. Vaikka festivaalin tausta on selkeästi kaupallinen, tuomaristo etsi voittajiksi lyhyisiä kertomuksia.

Huolimatta melko suurista palkinnoista sarjoihin tuli melko vähän ulkomaisia kilpailutoivia. DIFECA on vielä uusi ja muotoaan etsivä tapahtuma. Animaatiosarjassa palkitut elokuvat olivat hyvin sekalaisia. Hauskinta DIFECAssa olivat siihen liittyvät suppeat näyttelyt. Itseäni viehätti "Atomista Evangelioniin" -robottianimaation historia. Vanha japanilainen leipälaji on edelleen erittäin suosittua Etelä-Koreassa.

Festivaalin teema oli "Uudet trendit". Ne näkyivät opiskelijoiden näytelyissä. Vaikka keskeinen vaikutus tulee Japanista, ei uusi länsimainenkaan sarjakuva ole mennyt jälkiä jättämättä ohi. Korealaisopiskelijat tekivät osin samankäyttöisiä sarjakuvaa kuin suomalaisetkin kokcilijat. ●